

РЕШЕНИЕ

№ 730

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 27.11.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 709 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „****“ (Д“****“) - София, против решение № 461 от 23.05.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1915 по описа на съда за 2012 година.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №23-2305846 от 10.08.2012 г. на директор на Д „****“ - София, издадено срещу „****“ ООД, в качество „работодател“ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** - управител, с което за нарушение по чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (наричана по-нататък за краткост Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г.) във вр. с чл. 11, ал. 5 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв..

Касаторът твърди, че районният съд не е обсъдил правилно събраните във връзка със спора доказателства, което е довело до погрешни фактически и правни изводи и постановяване на съдебен акт в нарушение на процесуалния и материален закон. Излага доводи за процесуална законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство. По същество заявява, че безспорно и основано в доказателствата е, че именно посоченото лице и в отбелязаното му качество, е нарушило разпоредбите на КТ в посочената им част. От касационната инстанция се иска да отмени решението на въззивния съд и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – “****“ ООД, гр. София пред съда не се представлява, както и не взема становище по касационната жалба.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, да бъде оставен в сила.

Касационната жалба, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на

обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт е ясна волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 03.07.2012г. и на 10.07.2012г. проверка по спазване на трудовото законодателство относно обект на контрол - печатница, намираща се в гр. Перник, стопанисвана и експлоатирана от “****” ООД, гр. София, инспектори от Д „****” приели, че дружеството, в качеството му на работодател, не е осигурило и документирало провеждането на начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на лицето ***, заемаща длъжност „****” в предприятието, в нарушение на изискванията на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009г.. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение, на 10.07.2012г. срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил пороци на същото, обуславящи отмяна на процесното наказателно постановление на процесуално основание. Районният съдия е приел, че в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление липсва описание на фактическата обстановка, в която се е проявило процесното нарушение, предвид липса на изложени факти и обстоятелства, свързани с обективните признаци на процесното деяние, тъй като липсвали посочени доказателствата, въз основа на които е установено, че работникът е постъпил на работа в дружеството и се намира в трудовоправни отношения с него. Посоченият порок е окачествен от районния съд като неспазване на изискванията за форма и съдържание, в частта относно описанието на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, рефлектиращо и върху преценката за приложимия и приложен материален закон. Районният съд е приел още, че наказателното постановление е незаконосъобразно и в частта във връзка с наложеното административно наказание, предвид факта, че посочената санкционна разпоредба е относима към изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, каквото изискването за документиране на проведения инструктаж в книгата по приложение №1 към Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. не е, тъй като задължението за документиране има значение само за систематизирането върху материален носител на информацията за проведени инструктажи на работниците и служителите в предприятието, поради което не е неизпълнение във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ. Разгледал въпреки горните си изводи и съществото на спора решаващият първоинстанционен състав е постановил, че процесното нарушение покрива признаците за маловажност в смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което с ангажиране на административнонаказателна отговорност неправилно е приложен законът. На посочените основания наказателното постановление е отменено.

Решението е правилно, въпреки че касационният състав не споделя част от мотивите на първата съдебна инстанция.

Споделят се изводите на първата съдебна инстанция за несъответствие на НП с изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като следва да се допълни същото и относно акта за установено нарушение. Актът и процесното НП не съдържат вписани съответно на вмененото административно нарушение факти и обстоятелства, достатъчни да обосноват съставомерност на процесното деяние. По делото не се спори, че: 1. на посочената в НП дата при извършената проверка в обекта, стопанисван и експлоатиран от наказаното дружество, на място е заварено лицето *** ***, 2. при проверка на книгата за начален инструктаж, името на това лице не е било вписано, 3. след проверката на място, видно от вписването в книгата (л. 14 от делото), начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на *** е проведен. Но неустановено, както преди издаване на НП, така и пред съда, независимо от вписаното в акта и НП, поради липса на представени в подкрепа на административнонаказателното обвинение доказателства от страна на наказващия орган, в случая е останало в какво качество - работещ, командирован, обучаващ се и пр., лицето *** се е намирала в обекта, във връзка с което е следвало да бъде проведен начален инструктаж и такъв не е проведен в нарушение на законоустановено правило. Във връзка с това, непрецизно е посочена и нарушената разпоредба на закона. Нормата на чл. 12, ал. 1 от Наредбата съдържа две предложения, като същата следва да е и във връзка с чл. 11, ал. 1 от Наредбата и едно от нейните две предложения. С неустановяването, респективно с непосочването на качеството на лицето, заварено на място в обекта, както се препятства проверката относно приложимия и приложен материален закон, от което и следва правилният извод за недоказаност на административнонаказателното обвинение, респективно несъставомерност на процесното деяние, така и са нарушени правилата за водене на производството, а и съществено се ограничава правото на защита на нарушителя. В случай, че лицето е посоченото в чл. 12, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1, предл. 1 от Наредбата - *работещ, постъпващ на работа*, инструктаж, вкл. и начален се дължи. В случай, че лицето е някое от посочените в чл. 12, ал. 1, предл. 2 от Наредбата във вр. с чл. 11, ал. 1, предл. 2, т. 1-5, инструктаж също се дължи. Ако обаче лицето е посещаващо предприятието - чл. 11, ал. 1, т. 6, инструктаж се дължи, но не начален и само в случай, че се посещават производствени звена на предприятието. Неустановеното качество на лицето (декларацията по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ в случая не е достатъчна), респективно вида на звеното в предприятието, в което лицето е заварено от проверяващите, рефлектира върху правната квалификация на нарушението и проверката относно правилното приложение на материалния закон.

На следващо място актът и НП не съдържат посочена дата на извършване на нарушението, което в случая е от съществено значение, поради факта, че се касае за начален инструктаж, изисквано да бъде извършван в деня на постъпване - на работа, или присъствие на някое от основанията по чл. 11, ал. 1, предл. 2, т. 1-5 от Наредбата. По преписката и делото, освен декларацията по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, не са налице преки доказателства, както относно факта какво е основанието за присъствие на лицето в обекта, така и относно датата на постъпване - на работа, посещение, за обучение, въобще причина, основание за присъствие на лицето в обекта.

Липсата на вписване на горепосочените факти, касаещи съставомерни признаци на нарушението, сочи не само на нередовност на акта и наказателното постановление от правна страна, но и съществено ограничава правото на лицето адекватно да се защити на предявеното му административнонаказателно обвинение. Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН са императивни и установената непълнота в съдържанието им води до извод за допуснато съществено процесуално нарушение. Освен това липсата на посочена, а в случая и неустановена безспорно дата на извършване на нарушението, освен съществен процесуален порок касателно изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за реквизити, препятства и проверката относно съобразяване на сроковете, фиксирани в чл. 34 на ЗАНН. Всичко посочено е повод за отмяна на постановения правораздавателен акт поради допуснати в производството съществени нарушения на процесуалните правила.

Не се споделя позицията на районния съд относно действието по документирането на инструктажа и липсата на връзка със здравословните и безопасни условия на труд. Именно удостоверяването на инструктажа в книгата посредством подпис на инструктирания и инструктиращия, доказва неговото извършване. Налице са две взаимосвързани действия, завършващи фактическия състав по изпълнение на вмененото за работодателя задължение - инструктаж и неговото удостоверяване в книгата. Неизпълнението на посоченото задължение от работодателя е наказуемо по реда на чл. 413, ал. 2, предл. 1 от КТ. Отделно от това наказано, във вр. с разпоредбата на чл. 413, ал. 2, предл. 2 от КТ, може да бъде и длъжностното лице, на което работодателят доказано е възложил фактическите действия по изпълнението на това задължение. Колкото до издаването на служебна бележка по реда на чл. 12, ал. 3 от Наредбата, такова нарушение в процесното производство не е установявано, за него административнонаказателно обвинение не е предявявано, субект на същото е длъжностно лице, провело инструктажа, като наказанието за неговото неизпълнение също се следва във вр. с чл. 413, ал. 2, предл. 2 от КТ.

Предвид горните изводи единствено за пълнота на решението ще се отбележи, че районният съд, въпреки установените пороци на производството, се е произнесъл и по съществото на спора, които мотиви касационният съд не споделя. Ако се приеме за безспорно по делото, че завареното в обекта лице е било в качество, в което работодателят е дължал провеждането на начален инструктаж и на установена дата, като инструктаж не е проведен в нарушение на посочените изисквания на закона, то преценката за маловажност на деянието следва да е относно наличие на предпоставки за приложението на нормата на чл. 415в, ал. 1 от КТ, а не на чл. 28 от ЗАНН. Специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ, на „маловажно” административно нарушение по чл. 415в, ал. 1 от КТ, изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. (вж. ТР № 3 от 10 май 2011г. на ВАС, по ТД №7/2010г.).

Независимо от последния извод, Районен съд - Перник като е отменил процесното наказателно постановление с мотиви за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, е постановил правилен и законосъобразен като резултат съдебен акт, който ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 461 от 23.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1915 по описа на съда за 2012 година, с което е отменено наказателно постановление №23-2305846 от 10.08.2012 г. на директор на Д „***“ - София, издадено срещу „***“ ООД.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.